

Sygn. akt II KO 50/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **G. P.**

podejrzanego o popełnienie czynu z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 231 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 października 2017 r., wniosku Sądu Rejonowego w Ł.,

o przekazanie sprawy o sygn. akt IV K [...] innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę o sygn. akt IV K [...] Sądowi Rejonowego w Ł.
Do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ł. postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygn. IV K [...], przedstawił Sądowi Najwyższemu akta sprawy G. P., podejrzanego o popełnienie czynu z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 231 § 1 k.k., celem rozważenia możliwości przekazania jej rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu Sąd zwrócił uwagę na dwie, jego zdaniem, istotne okoliczności, które przemawiają za podjętą inicjatywą, a mianowicie: charakter popełnionego przez podejrzanego przestępstwa, tj. nakłaniania sędziów Sądu Okręgowego w Ł. do podjęcia określonych działań związanych z planowanym rozstrzygnięciem w toczącym się przed tym Sądem postępowaniem, jak również to, że żona podejrzanego jest sędzią w okręgu [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w Ł. zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od obowiązku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w wyjątkowych przypadkach, kiedy szczególne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają. Tak właśnie jest w rozpoznawanej sprawie. Sąd Rejonowy w Ł. stanął przed koniecznością rozpoznania wniosku prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania karnego przeciwko G. P., podejrzanemu o popełnienie przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 231 § 1 k.k., tj. nakłaniania sędziów Sądu Okręgowego w Ł. do podjęcia określonych działań związanych z planowanym rozstrzygnięciem w toczącym się przed tym sądem postępowaniem.

W ocenie Sądu Najwyższego rozpoznanie tej sprawy, nie tylko przez Sąd Rejonowy w Ł., ale także przez każdy inny z okręgu [...], mogłoby stworzyć w odbiorze społecznym przekonanie o braku warunków do bezstronnego orzekania. Okolicznością przemawiającą za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi jest również to, że żona oskarżonego G. P. jest sędzią w okręgu [...].

Pod pojęciem „dobra wymiaru sprawiedliwości” w rozumieniu przepisu art. 37 k.p.k. należy rozumieć także potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy. Tym bardziej w sprawach o przestępstwa popełnione na szkodę osób związanych ze środowiskiem prawniczym (w tym przypadku sędziowskim), czy też przez osoby powiązane z tym środowiskiem (małżonek sędziego). Sprawy takie zazwyczaj budzą szczególne zainteresowanie społeczne. W realiach niniejszej sprawy zaistniały więc nie tylko okoliczności mogące wywierać ujemny wpływ na swobodę orzekania, ale także mogące stworzyć przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Jednocześnie, na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w sprawie IV KO 53/17, „dobro wymiaru sprawiedliwości rozumiane jest słusznie nie tylko jako wymóg zapewnienia bezstronności subiektywnej sądu, ale ma na celu także zabezpieczenie zewnętrznych pozorów bezstronności (aspekt obiektywny bezstronności)”; [zob. też W. Jasiński, w: J. Skorupka (red.) Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Warszawa 2015, s. 140; podobnie: S. Zabłocki

- Przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości (art. 27 k.p.k.), PS 1994, nr 7-8), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2017 r., IV KO 53/17].

Powołane okoliczności prowadzą do uznania, że w interesie wymiaru sprawiedliwości leży rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez sąd inny niż właściwy, spoza okręgu właściwości Sądu Okręgowego w Ł..

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak na wstępie.

[aw]